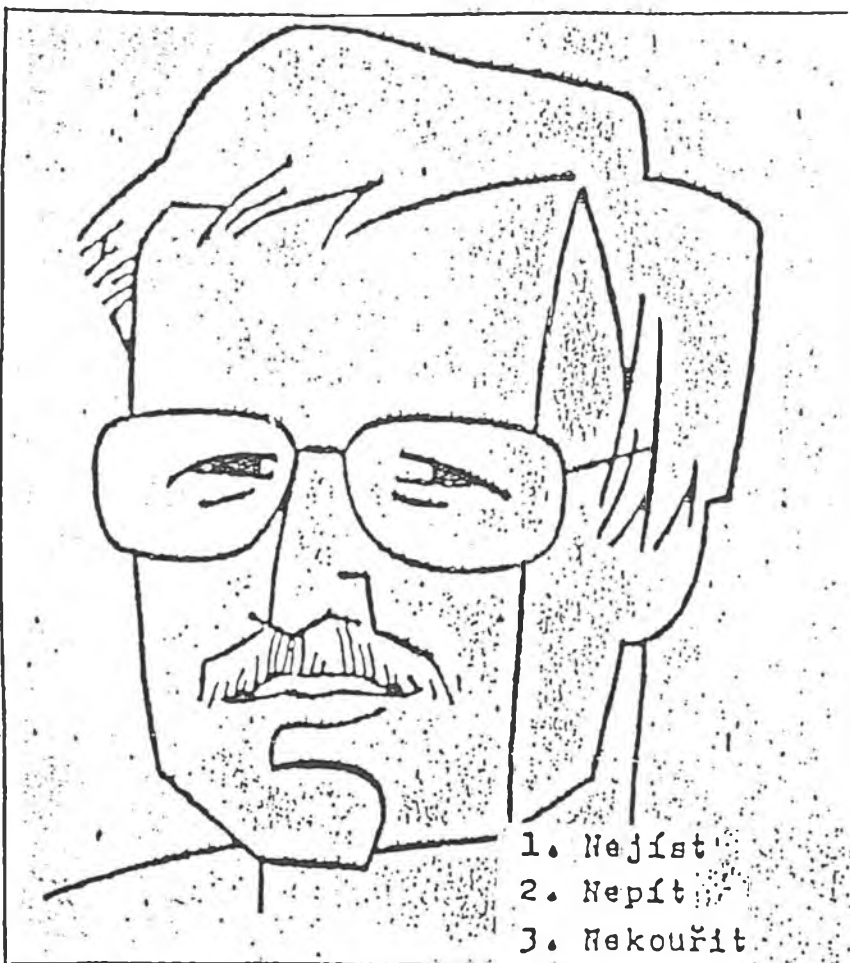

Klausovo desatero

CENZUROVÁNO

1. Nejist
2. Nepít
3. Nekouřit
4. Nejezdit
5. Nesvítit
6. Netopit
7. Nestávkovat
8. Nekritizovat
9. Neplekat
10. Usmívat se

"inFORUM", informační bulletin KC OF z 20. února 1991 v č. 61/91 předvedlo několik cenzurních zásahů tak jak se s nimi honosilo "Rudé právo" za I. republiky:

To mě podržte, nechal jsem se štípnout od kolegy zda-li bdím či sním. Jako reklama je to dobré, pouze mi není známo kdo cenzurní zásah provedl, zda MV či silní jedinci, či jedinec z OF? V.H.

u v n i t ě ž í s t a :

1. Josef V o l a ř í k: R e m b o - filmovej posera a j.
  2. Národní politika: Spravedlnost nemůže být přece slepá.
  3. Václav J. Vostřez, Dobromila Zofček: Čs. Orel v zahraničí
  4. Několik fotografií ze života a smrti Pavla W o n k y.
  5. Osm signatářů t.zv. "zvacího dopisu" k okupaci ČSSR.
  6. J e ž í š, boží syn, podle Jana, Matouše a Petra.
- Připravujeme: Antisemité v SSSR vyzývají k pogromům.

Předpokl. cena: 1,- Kčs MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5

o b n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 8 č í s

Vydávě: Vladimír Hajný Red. Josef Volařík
ČSA 34, 787 01 Šumperk rada: Marta Zemanová

Uzávěrka: 6.4.1991

ČS. Orel v zahraničí - Oblast biskupa Stanislava Zely v Kanadě.

Hamilton, 18. března 1991.

Bratrskému Ústředí ČS. Orla,
br. Josef Papež, starosta a br. Alois Večeřa, ústř. tajemník,
Jezuitská 7, pošt. schránka č. 119, 60200 Brno, ČSFR.

Vážení bratři,

odpovídáme vám na dopis ze 6.III.91 a přiložené oběžníky a zprávy o činnosti.

Po listopadu 1989 naším hlavním zájmem bylo přispět k obnově ČS. Orla ve Vlasti. Proto nás velmi potěšila vaše "SITUACNÍ ZPRÁVA" k zasedání ústřední rady 23.II.91, kde je uvedeno, že máte už zaregistrováno 138 jednot a 20 žup. Gratulujeme vám i všem ostatním sestram a bratrům, kteří se o to zasloužili.

Socha Panny Marie v Exilu byla posvěcena 12.XII.54 v římském Nepomucenu kardinálem Micarou, v zastoupení Sv. Otce a s určením pro obnověný Mariánský sloup na Staroměstském náměstí v Praze. Není to jen "americká socha" a je symbolem odčinění křivd a duchovní obrody i odkazem křesťanského exilu a zahraničních krajanů: Čechů, Slováků a Podkarpatských Rusínů v celém svobodném světě. Ten odkaz je určen hlavnímu městu Praze a národům v osvobozené Vlasti. Na zbudování sochy přispěli jednotlivci - katolíci západního a východního ritu i protestanté a také různé organizace. Čs.Orel v exilu byl jen jednou z mnohých organizací. V dopise uvádíte: "Mezitím jsme dostali zprávu od br.Holubáře, se kterým v této věci jednal br.Dr.Reichl a který měl navrhnout, aby se socha převezla do Říma, tam by ji posvětil sv.Otec a pak by byla dopravena v doprovodu poutníků přes Rakousko a Německo do ČSFR a umístěna na Moravě, na místě, které Orel dohodne s episkopátem." Není nám známo, z jakého pověření jednali pánové Holubář a Dr.Reichl. Je nám však jasné, že o konečném umístění sochy P.Marie v Exilu nemá právo výhradně rozhodovat ČS. Orel se sídlem v Brně, býv.ČS.Orel v exilu, či současný ČS.Orel v zahraničí.

Váš výše uvedený dopis též uvádí: "Skutečnost je taková, že za Vaše zájmy jedná více osob v Praze,..." Proto opakujeme známé události:

O očekávaných velkých změnách ve Střední Evropě jednala Poradní schůze pracovníků ČS.Orla v exilu, u příležitosti svatořečení Anežky Přemyslovny, při následující pouti v Collevalenza, Itálie, 15.XI.89. Bylo tehdy rozhodnuto, že "Hlavní náš zájem má být soustředěn na vývoj ve Vlasti..." a dále "po dosažení osvobození Vlasti bude žádoucí pokračovat s ORLEM V ZAHRAŇÍ." "

Když vám byla předána kontinuita na Manifestačním sjezdu ČS. Orla v Brně, dne 30.června 1990, přestala existence ČS.Orla v exilu - Svatováclavské župy. Nezbyly finanční fondy, ale také ne dluhy. Archiv je uložen v úschově při Jednotě v Chicago, Ill., U.S.A. Ústřední funkcionáři ČS. Orla v zahraničí nejsou zvoleni a jen pokračují ze setrvačnosti z exilové organizace. Domníváme se, že by jejich funkce měly zkončit do roku po zániku ČS.Orla v exilu, to je dne 30.června 1991. Bude-li ČS.Orel v zahraničí nadále prosperovat, to záleží na činnosti oblastí: 1.Australské; 2.Evropské; 3.Kanadské a 4.U.S.A.- Nové vedení ČS.Orla v zahraničí může být po 30.VI.91 zvoleno, či delegováno jedině po vzájemné dohodě Oblastí.

Přejeme vám všem šťastné a požehnané Velikonoce a zdravíme

Z D A Ř B Ů H !

Dobromila Zofchak, v.r.,
jednatelka Kanadské oblasti a
náčelnice Ústředí v zahraničí

Václav Jiří Vostřez, v.r.
starosta Kanadské oblasti a
jednatel Ústředí v zahraničí.

VIA AIR MAIL

PAR AVION

Spravedlnost nemůže být přece slepá

(KF + IB) — Československá veřejnost očekává s velkým zájmem zákon, který by měl alespoň částečně odčinit zločiny komunistického panování. Bylo by jisté zásadné, kdyby původním majitelům byly vráceny nemovitosti, které jsou ještě dnes v osobním vlastnictví bývalých prominentů komunistické struktury tehdy, v době totality, poslanckou imunitou. Ovšem případ Karla Salgy nemovitosti získali tímto způsobem komunističtí funkcionáři, kteří nebyli poslanci. A tak si tito spokojeně mnou ruce. Bylo by asi správné, aby zákon o mimosoudních rehabilitacích pamatoval i na osoby již rehabilitované v letech 1968-1971 a to z toho prostého důvodu, že u mnoha z nich nemohlo být tehdy provedeno vrácení majetku, protože přišli sovětské okupanti. Na tyto a další případy by měli myslet poslanci federálního shromáždění při projednávání zákona o odškodnění lidí, které komunistický režim persekvoval. Není přece možné, aby tito hrdopysní funkcionáři chodili dál kolem svých obětí a vysmívali se jim. Spravedlnost přece nemůže být slepá.

Z obsáhlé korespondence na toto téma zveřejňujeme v zastoupení ostatních postižených tři typické dopisy, které jsou nejen voláním po spravedlnosti, ale i apelem na justiční orgány, aby napravily krivdy minulosti a nikoliv je podporovaly.

Vila za směšnou cenu

V inscenovaném procesu byl v r. 1950 odsouzen pan Karel Salge k odnětí svobody a konfiskaci vily v Benešovské ulici č. 6 v Praze 10. Vila byla po konfiskaci dána do užívání OÚNZ v Praze 10. A byly zde zřízeny jesle a diabetologické středisko. V roce 1969 byl pan Karel Salge plně rehabilitován a rozsudek z r. 1950 byl i se všemi následnými rozhodnutími zrušen. Vila mu však vrácena nebyla, neboť tomu zabránila okupace Československa vojsky Varšavského paktu. V r. 1978 se soudruh Vladimír Holeček, tehdejší tajemník městského výboru KSČ v Praze, rozhodl, že si koupí vilu. Učinil tak způsobem charakteristickým pro prominenty komunistického režimu. Několik vil si prohlédl, pak se poradil se soudružkou manželkou a jednu si vybral. Nic mu nevadilo, že je v ní lékařské středisko. Soudruh Holeček spolu s tehdejšími předsedou ONV v Praze 10 soudruhem Horčíkem navštívili OÚNZ v Praze 10 a v Benešovské ulici si vybrali zmíněnou vilu. Soudruzci se rozhodli a diabetologie i obvodní pediatr s obvodní jeselskou sestrou se museli vystěhovat. Vila byla předána ONV, respektive Obvodnímu bytovému podniku. Chudáci nemocní, chudáci lékaři. Náhradní prostory diabetologického oddělení v ulici Nad olšinami byly nevyhovující, ale to soudruhům nevadilo. Soudruh Holeček si od Bytového podniku v roce 1979 vilu koupil za směšně nízkou cenu do osobního vlastnictví. A dosud v ní bydlí. Zůstatková hodnota vily, když ji OÚNZ převedl na Obvodní bytový podnik v Praze 10, činila asi 219.000 Kčs, ale soudruh Holeček ji koupil za 159.000 Kčs. Za odhadní cenu. Bylo by zajímavé vědět, kdo provedl tento nízký soudní odhad dvoupodlažní vily s podlahovou plochou 500m² na pozemku 1.500m². Z podnikového bytu byl různými machinacemi udělán nebytový prostor. Také z velkých hal, takže z velké vily se stal pouhý rodinný domek. Když komunistický funkcionář chtěl, tak mohl všechno. Snahy bývalých majitelů o vrácení majetku jsou stále justičními orgány odmítány s odůvodněním, že je vše promlčeno a soudruh Holeček si spokojeně mne ruce. Vilu přece řádně koupil. Říká si. Ale o tom, že zneužil svou funkci a machinacemi se obohatil a okradl stát, o tom se nemluví. Ale tato hrůza přece nemůže být promlčena. Někteří lidé se domnívají, že do doby promlčení by se neměly započítávat roky totalitního režimu, kdy přece nebylo možné pachatele z řad funkcionářů KSČ stíhat. Zákon o promlčecích dobách byl sice už novelizován, ale novela se týká jen osob,

něni a zbavení majetku, dání do penze bez penze? To přece není spravedlivé, aby bolševici, kteří zavinili tyto zřůdnosti, odcházeli nyní do důchodu se statisícovým odškodněním nebo odstupným, či jak své požitky nazývají, a staré křivdy se nikoho netýkaly. Soud se od záležitosti distancuje, jelikož zatčení nebylo provedeno na základě soudního rozsudku, komise číslo 1 dávno neexistuje a podepsaní na výměru Zahajský a další jsou neidentifikovaní. Nikdo nic neví, Konfederace politických vězňů odkazuje na očekávaný zákon o mimosoudních rehabilitacích, a postižení, kterým se většinou už schyluje k sedmdesátce, pomalu vymřou a vše se vyřeší uplynutím času.

Budeme okradeni podruhé?

Obdobný problém má i paní Anna Grossenová ze Švýcarska. Citujeme z jejího dopisu, který adresovala Radě Evropského společenství v Bruselu a ve Štrasburku:

Pocházím z české buržoazní rodiny, která vlastnila nemovitosti v Praze a pozemky na venkově. Náš majetek nám sebral stát zákeřným způsobem, vynuceným darováním. Po změnách, které v Československu nastaly, doufáme, že majetek, o němž máme veškeré doklady, dostaneme zpátky. V současné době se však objevily návrhy na absurdní zákony, podle nichž za majetek, který má cenu několika desítek milionů korun, dostanou původní majitelé odškodnění 30 tisíc korun. Poté chce stát tyto majetky prodat v dražbě, v níž mohou být úspěšní jenom ti zájemci, kteří nahromadili peníze za komunistického režimu. To bychom byli okradeni podruhé. To by demokracie, nastolená v Československu po listopadu 1989, byla lživá a podvodná. Mnoho představitelů dnes jsou titíž lidé co včera, a chtějí si definitivně přivlastnit majetek těch, kteří museli déle než 40 let před nimi ohýbat záda.

Je dobře, abyste to věděli — píše paní Anna Grossenová Radě Evropského společenství — abyste těmto osobám nedovolili stát se novou buržoazií v Československu, zatímco moje rodina v Praze nemá prostředky na to, aby se dosyta navedla. Víím, že má vlast žádala o vstup do Evropského společenství a má dostat značnou finanční půjčku. Bylo by tedy normální, aby to bylo vázáno na naturální vrácení státem zabraného majetku původním legitimním majitelům.

Doufám, že můj dopis upoutá vaši pozornost, protože nemyslím pouze na svoji rodinu, ale také na všechny osoby v Československu, poškozené komunistickým režimem.

Osm signatářů

Již jsou známi všichni signatáři tzv. zvacího dopisu před srpnovou invazí v Moskvě (18. srpna 1968) Leonid Brežněv vyslovil tato jména: Strougal, Hoffman, Pavlovský, Laštovička, Krejčí, Korčák, Hamouz, Barbírek a Rigo. Tuto informaci přinesly v lednu Lidové noviny.

JEŽÍŠ, BOŽÍ SYN

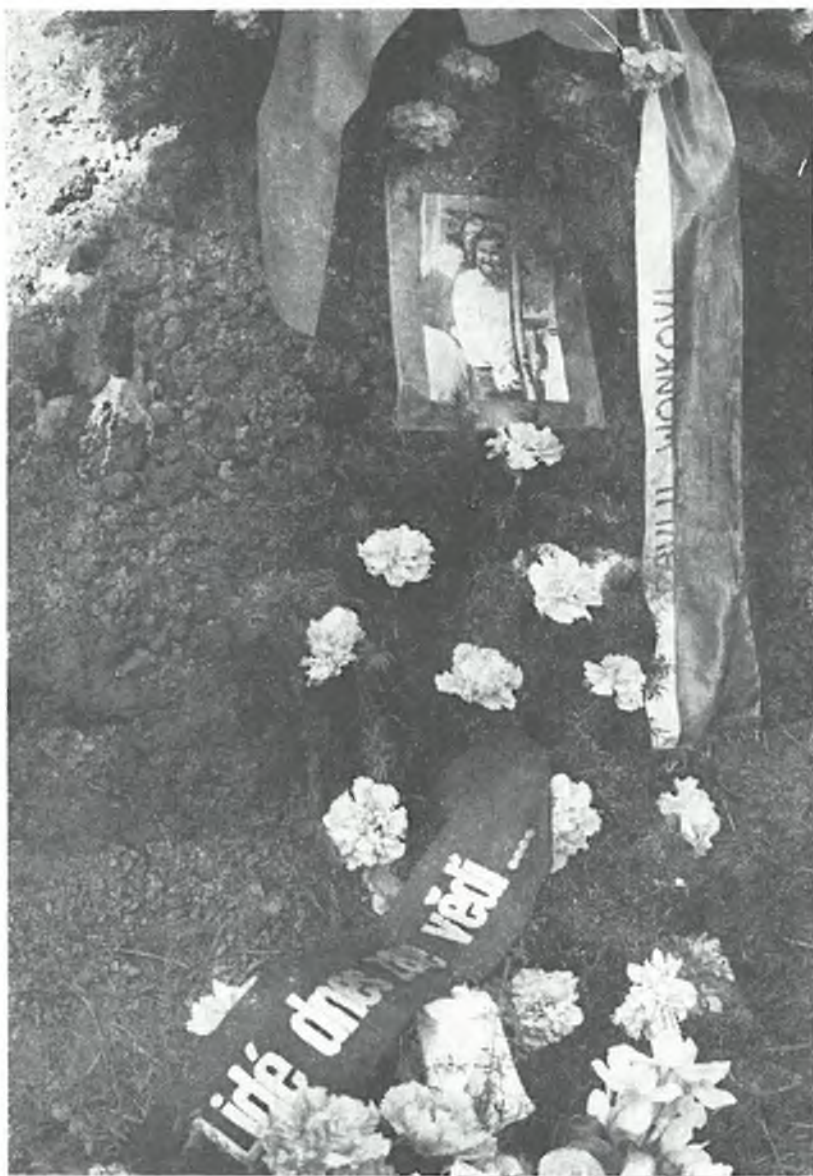
I Petra 1,18. 19
Vediac, že nie porušíteľnými vecmi, striebrom alebo zlatom, ste vykúpeni z márneho svojho obcovania, podaného otcami, ale drahocennou krvou jako bezvadného a nepoškvrneného baránka, Krista.

Galat'anom 3,13
Kristus nás vykúpil zpod zlorecenstva zákona tým, že sám sa stal za nás zlorečenstvom, lebo je napísané: Zlorečený každý, kto visí na dreve.

Matúša 20,30 a 34
A hľa, sedeli tam pri ceste dvaja slepi ktorí, keď počuli, že táde ide Ježiš, kričali a hovorili: Pane, zmiluj sa nad nami, Synu Dávidov! . . . A Ježiš, síc pohmutý ľútosťou, dotknul sa ich očí, a hneď prezreli a išli za nim.

Jána 4,25. 26
A žena mu povedala: Viem, že príjde Mesiáš, ktorý sa zovíe Kristus. Keď ten príjde, oznámí nám všetko. Ježiš jej povedal: Ja som to, ktorý hovorím s tebou.

Jána 1,1 a 14
Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo sa stalo telom a stánilo medzi nami, a hľadeľi sme na jeho slávu, na slávu, jako jednorodeného od Otca a bol plný milosti a pravdy.

Hrob Pavla Wronky na hřbitově ve Vrchlabí

28

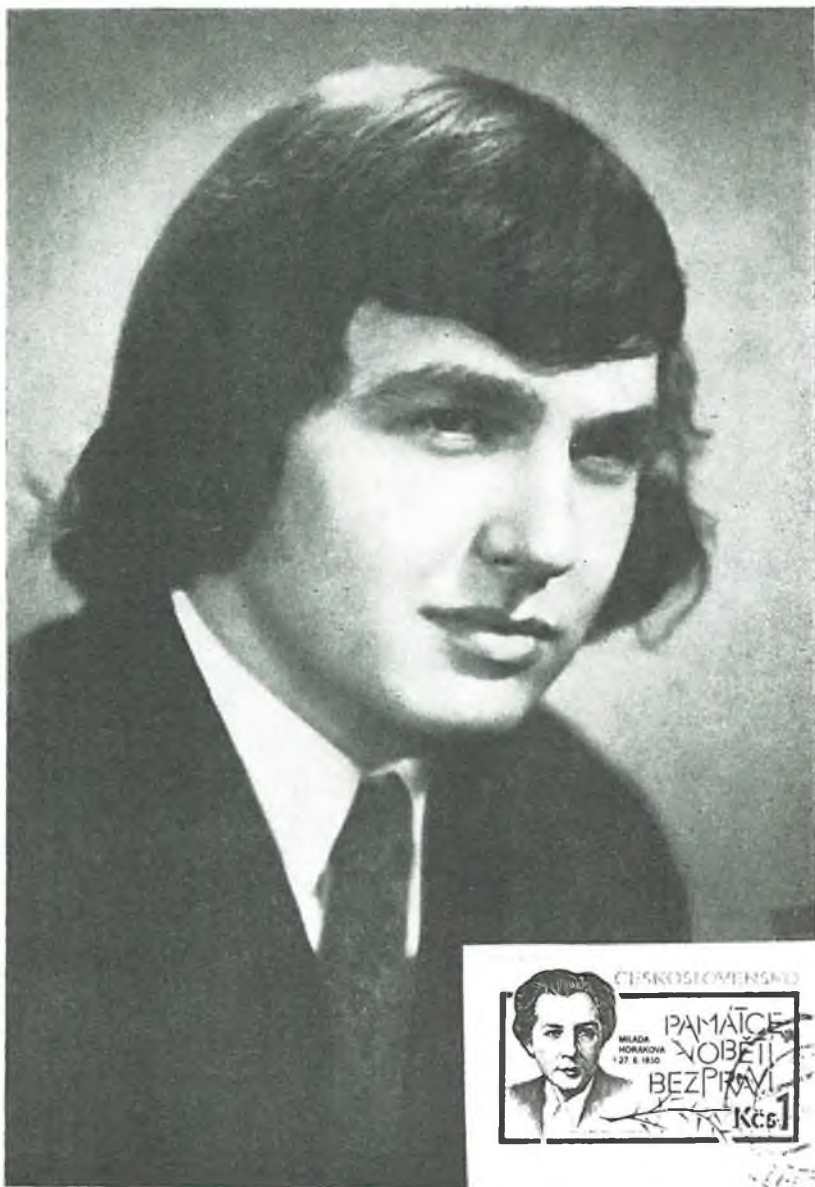
"Res publica"
č.15/1991

Pavel s bratrem Jiřím před soudní budovou v Praze ve Spálené ulici v roce 1987 s pouty na rukou

26

LDS
Liberálové

Maturitní fotografie Pavla Wonky, SPŠ UŠ Nový Bydžov

25

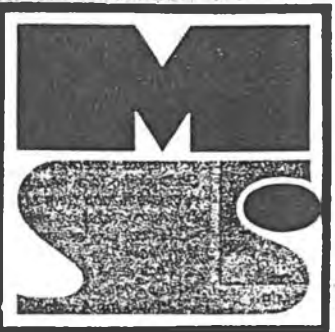

Stanislav Devátý čte projev Václava Havla u hrobu Pavla Wonky vedle stojí Ing. Tomáš Hradílek, pozdější mluvčí Charty 77

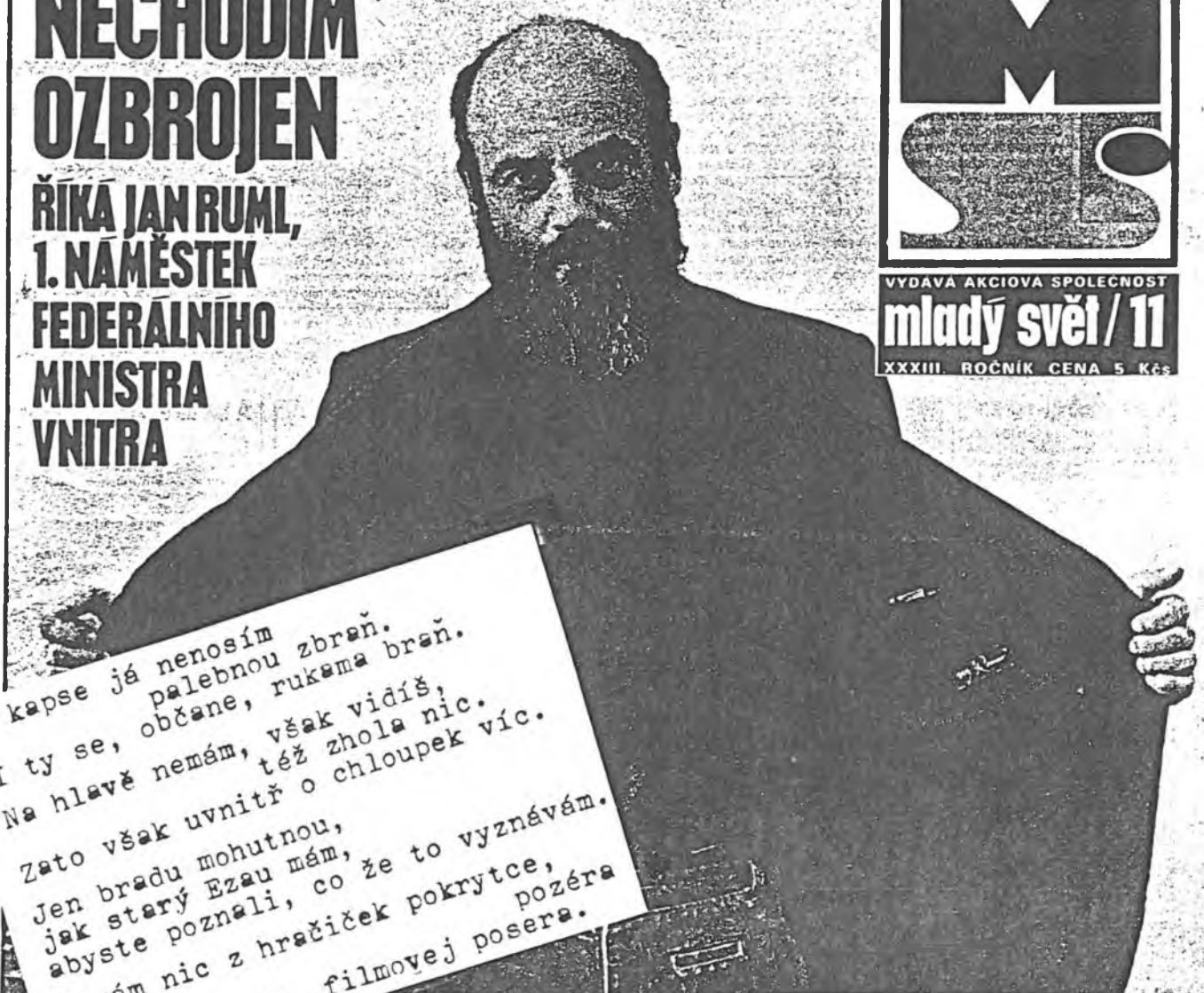
27

NECHODÍM OZBROJEN

ŘÍKÁ JAN RUML,
1. NĀMĚSTEK
FEDERĀLNÍHO
MINISTRA
VNITRA

VYDAVA AKCIOVA SPOLECNOST
mladý svět / 11
XXXIII. ROČNÍK CENA 5 Kčs

V kapse já nenosím
I ty se, palebnou zbraň.
Na hlavě nemám, rukama braň.
Zato však uvnitř o chloupek víc.
Jen bradu mohutnou,
jak starý Ezau mám,
abyste poznali, co že to vyznávám.
Nemám nic z hraiček pokrytce,   pozěra
jako je Rambo, filmovej posera.

Jídelníček pro důchodce

Ráno - kaviár; oběd - dušení kolibřící? salát z orchidejí, whisky;
večer - slavičí jazýčky na šafránu, konak Napoleon. Vše bez chleba.
Víte, jak tvrdě se musí na chleba pracovat?!

Republika na buben

Tluče licitátor, tluče na buben a vyvolává: "Celá republika za
pouhou jednu čs. clausuru poprvé /a naposled/! Čs. clausura, víte,
to je Clausem "volarizovaná" někdejší čs. koruna.

Cingilingy.

Syn amerického presidenta pan William Bush jednal v Praze s čs.
průmyslníky, finančníky a obchodníky /ne s veksláky!/. Jeho taťka
něm vyzváněl na zvonec, on cinká stříbrnéky.

Loď se potápí - S.O.S.

Krysy jsou prý první, jež opouštějí potápějíci se loď. Z karavely
"OF" je však předběhli - předlétli komáři a příbuzné /politické/ jepice.
Jeden komár už bzučí na záchraně kocábce "Soco-dexo".

Dobrá rada nad zlato

Rada radních z Nadhradí: "Milovaný lide podhradní! Neobtěžuj nás
svými dopisy, stížnostmi a pohádkami. Stejně nemůžeme nic vyřešit.
Máme svých starostí dost. Díky za pochopení. Vřelé díky!" Josef Volešník